

Els jocs 2

ARRENCAR CEBES

És un joc de força. N'hi ha un que para i uns altres que fan de cebes. Aquests han d'asseure's a terra de manera que, lent i regle, cadascú estigui ben agafat pel que té darrere i agafi el que té davant. Quan ja estan tots ben agafats per la cintura, el que para ha d'extirpar cebes i amenciar-ne, començant per la primera. Les cebes arrencades passen a ajudar el que para per mirar d'arrencar-les totes. A vegades, el regle es trunca, de manera que els que estiren s'emporten cap a casa més d'una ceba.

SALTAR I PARAR

Aquest joc té molts noms i moltes variants. La manera més senzilla de jugar hi és simplement anar saltant. El que ve primer s'aïja i para l'esquena perquè els altres vagin saltant per sobre. El que saltava es posa en la mateixa posició que el primer, i així moltes ho van fent tots. Quan tots han saltat al primer, aquest s'aïceix i salta els altres. La manera de saltar és regular les dues mans a l'esquena del que para i enlairar-se amb les cames obertes per no tocar-lo.

PARELLS I SENARS

Per parells i senars no és jugar a res, però fa falta per jugar a moltes coses, sobretot als jocs d'equip. És cosa un jugador davant de l'altre, l'un demostra «senars» i l'altre «parells». Llavors tots dos alhora duen, un, dos, tres... En el moment en què es diu «senars», els dos jugadors estenen les mans —que fins aquell moment havien tingut amagades darrera l'esquena— amb uns quants dits estirats. S'han de sumar els dits que hi ha, sense comptar el polze. Si són parells, ha guanyat qui ha dit «parells» i si són senars, qui ha dit «senars». Qui ha guanyat té dret a escollir primer un jugador: per a la seva colla, i així una vegada cada un.

L'EIXARRANCA

Els jugadors fan a terra una mena de dibuix gran on hi ha diverses cases o quadres que es toquen, damunt dels quals s'ha de saltar a peu coix. Des de fora de la figura s'ha de llançar una pedra o un petó petit a la primera casa, i mentre la d'ella saltant a peu coix. Llavors es fa a la segona casa, i així fins a arribar a l'última. Aleshores, la pedra o el petó s'han d'anar a buscar amb els dits. En el cas no es pot trepitjar cap casa ni deixar-se cap casa per passar.

EL MOCADOR

Els jugadors es divideixen en dues colles. Cada grup dona un número als seus jugadors, que es col·loquen darrera de dues ratlles traçades a terra. Enmig de les dues ratlles, es col·loca un jugador que aguantarà un mocador amb la mà. Aquest crida un número no superior al nombre de jugadors. El jugador de cada equip que té el número escollit corre fins al mocador per agafar-lo i portar-lo al seu terreny. El jugador que no agafa el mocador ho d'empatar l'altre. Si no l'agafa, queda eliminat. Si l'agafa, queda eliminat el que toca el mocador. Però l'equip que es queda almenys sense jugadors.

JUGAR A BALES

Per començar, s'ha de fer un petit clot a terra, que es diu gué. Inicia el joc qui ha guanyat el joc anterior, sortint del gué i mirant de tocar qualsevol de les bales per fer-les viure. Si no ho aconsegueix, el següent a jugar ha de mirar d'introduir la bola al gué per poder anar tombant a tocar les bales dels altres jugadors. Però un jugador pugui fer més d'una tirada seguida, ha d'aconseguir tocar un contrari o introduir la bola en el gué.

Una vegada s'ha passat pel gué, cada jugador ha de mirar de fer xiva, tute i dueto a cada una de les bales. Quan s'ha fet tot això a una bola, el que ha fet ha de mirar d'anar al gué. Si hi entra, elimina l'altre i se li queda la bola. La partida s'acaba quan només queda un jugador.

CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

CENTRE DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA DE L'HOSPITALET

Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat
Departament de Cultura
Servei de Cultura, Esports i Joventut

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General de Política Lingüística